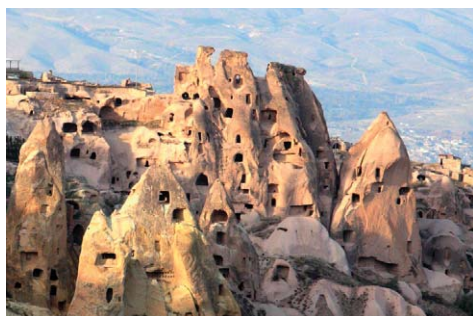

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Φίλοι Ταξιδιώτες,

Παρακάτω θα βρείτε μερικές χρήσιμες πληροφορίες που θα σας εξυπηρετήσουν στο ταξίδι σας και θα σας διευκολύνουν να προετοιμαστείτε καλύτερα γι' αυτό

Η Καππαδοκία (στα Τουρκικά Karadokya, από το Ελληνικό: Καππαδοκία/ Kappadokia, που με την σειρά του προέρχεται από το Περσικό: Καπτούκα που σημαίνει «η χώρα των όμορφων αλόγων») είναι μια από τις μεγαλύτερες περιοχές της ανατολικής Μικράς Ασίας.

Σήμερα αποτελεί τουρκική επαρχία και περιλαμβάνει τέσσερις διοικήσεις, την Καισάρεια, τη Νίγη, το Γκιοζγκάτ και το Κιρ-Σεχίρ.

Μέχρι το 1922 και τη Μικρασιατική Καταστροφή, οπότε και η ανταλλαγής πληθυσμών, οι κάτοικοι της Καππαδοκίας κατά θρήσκευμα και εθνικότητα ήταν:

- Μουσουλμάνοι: Τούρκοι, Κούρδοι, Αφάροι λαός ληστρικός και Κιρκάσιοι (Τσερκέζοι) που μετανάστευσαν περί τον 19ο αι. από τη Ρωσία.
- Χριστιανοί ορθόδοξοι Έλληνες.
- Αρμένιοι που μετανάστευσαν τον Μεσαίωνα από την Αρμενία. Ομιλούμενες γλώσσες ήταν η Ελληνική με πολλές παραφθορές, η Τουρκική, η Αρμενική και η Κουρδική. Κατοικοι μετά το 1922: 700.000. Φυσικά όρια της Καππαδοκίας είναι προς Βορρά ο Εύξεινος Πόντος, προς Ανατολή ο ποταμός Ευφράτης, προς Νότο το όρος Ταύρος και προς Δύση ο ποταμός Κιζιλ Ιρμάκ (Άηλος).

Χώρες παλαιότερες που συνόρευαν με την Καππαδοκία ήταν προς Δύση η Παφλαγονία, η Λυκαονία και η Γαλατία, προς Νότο η Κιλικία και η Συρία και προς Ανατολή η Αρμενία και η Συρία.

Ψηλότερο βουνό είναι ο Αργαίος (τουρκ. Erciyes) (4.000 μ.), συνεχώς χιονοσκεπής, και η μεγάλη οροσειρά του Ταυρού. Κύριοι ποταμοί είναι ο Άηλος (από το ορυκτό αλάτι στις όχθες του), ο Ευφράτης, ο Γεσιλ Ιρμάκ (Iris) και ο Σάρος (Σειχάν). Το έδαφος στα Υψίπεδα σχηματίζει κυρίως βοσκοτόπους, είναι εύφορο προς τον Πόντο και τον Ευφράτη και δασώδες προς την οροσειρά του Ταύρου.

Ιστορία

Οι αρχαίοι Έλληνες και οι Λατίνοι συγγραφείς διέκριναν δύο Καππαδοκίες. Η μία προς τον Ταύρο, αποκαλούνταν Μεγάλη Καππαδοκία με πρωτεύουσα τη Μαζάκα και επί Αλεξανδρινών χρόνων Ευσέβεια, με άλλες μεγάλες πόλεις την Καισάρεια (τουρκ. Καίσερι), τη Μελίτη ή Μελίτηνη (σημ. Μαλάτια) την Τύανα αρχ. Πόλη αργότερα Χριστούπολη που καταστράφηκε τον 8ο αιώνα, την Κόμανα προς τον Αντίταυρο, αρχαία πόλη με φημισμένο ιερατείο και μαντείο στον ποταμό Σάρο. Η άλλη, αποκαλούνταν Ποντική Καππαδοκία, με πρωτεύουσα την Αμισό και άλλες πόλεις τη Φαρνακία (αργότερα Κερασούς), Τραπεζούβτα, Αμάσεια και Κόμανα Ποντική.

Αρχαία εποχή

Πρώτος που μνημονεύει τη Καππαδοκία ήταν ο Ηρόδοτος. Οι κάτοικοί της, οι Καππαδόκες, πρέπει να εγκαταστάθηκαν μετά το 1600 π.Χ., αφού εκεί ήταν το κράτος των Χετταίων με πρωτεύουσα τη Χαττούσα (σημ. Μπογκαζκιοϊ) όπου βρέθηκαν και τα πεισσότερα μνημεία. Οι Καππαδόκες φαίνεται πως είχαν στρατιωτική οργάνωση με ανώτατο άρχοντα και άλλους δευτερεύοντες ηγεμόνες. Μετά την εγκατάστασή τους, δημιούργησαν πολλά μικρότερα κράτη με κληρονομικές δυναστείες, με ανώτατο άρχοντα το βασιλιά, δηλαδή ένα κράτος φεουδαλικό στηριζόμενο στη στρατιωτική αριστοκρατία. Το σύστημα αυτό ήταν βαθιά ριζωμένο στους Καππαδόκες, αφού εξακολούθησε να υπάρχει και μετά τη υποταγή τους στους Πέρσες, Μακεδόνες, Ρωμαίους. Ήταν έθνος πολεμικό αλλά όχι πολυπληθές και πολιτισμένο, γρήγορα δε οι κατακτητές αναμίχθηκαν μ' αυτούς και έτσι οι παλαιότεροι Έλληνες τους αποκαλούσαν Λευκοσύριους ή Συρίους Καππαδόκες.

Περσική εποχή

Περί το 1100 π.Χ, η Καππαδοκία δέχθηκε επίθεση από τους Ασσυρίους του βασιλιά Τιγλατιλιεζαρ Α' (εφήμερη κατάκτηση). Περί το 9ο αιώνα π. Χ., η Καππαδοκία δέχθηκε μεγάλη επιδρομή των Σκύθων, ενώ τον 8ο αιώνα π. Χ την επίθεση των Μήδων και Περσών. Τον 6ο αι. π.Χ υποτάχθηκε οριστικά στους Πέρσες. Την περίοδο αυτή το κράτος διαιρέθηκε σε σατραπείες. Έτσι το φεουδαλικό σύστημα συνεχίζει κάτω από το Μεγάλο Βασιλέα των Περσών και τους δικούς τους ηγεμόνες. Ένας δε εξ αυτών, ο Αριαράθης Α', κατάφερε να ενώσει υπό την εξουσία του όλη τη Καππαδοκία τον 4ο π.Χ αιώνα. Τον εκστράτευσε ο Μέγας Αλέξανδρος). Την περίοδο αυτή η Καππαδοκία αποτελούσε ένα μεγάλο αυτόνομο κράτος μέσα στην Περσική αυτοκρατορία.

Ο Μέγας Αλέξανδρος σεβάστηκε την αυτονομία της Καππαδοκίας και τη διατήρησε μέχρι το θάνατό του οπότε και οι διαδοχοί του τη κατέλαβαν και την έδωσαν στον Ευμένιο (322 π.Χ.). Το 315 π.Χ καταλήφθηκε από τον Αντίγονο τον Μονόφθαλμο, όμως μετά τη μάχη στην Ίψο υπάχθηκε στο κράτος των Σελευκιδών. Πολύ γρήγορα ανέκτησε την αυτονομία της με τον Αριαράθη Γ', οποίος κατέλαβε τη Μεγάλη Καππαδοκία και τον Μιθριδάτη, που κατέλαβε την άλλη του Πόντου.

Ελληνιστική εποχή

Με την αυτονομία αυτή αρχίζει ιστορικά η ελληνιστική περίοδος, εξαιτίας της ελληνιστικής εσωτερικής μεταβολής που υπέστη.

Παρ' όλα αυτά δεν έληξαν οι έριδες μεταξύ των ηγεμόνων των δυο Καππαδοκίων, με στόχο την ένωση σε μία Καππαδοκία. Το πέτυχε τελικά ο Μιθριδάτης ΣΤ' Ευπάτωρ αφού εκδίωξε και κακοποίησε τον Αριαράθη Η' (1ος αιώνας π. Χ.). Από τον Αριαράθη Γ' μέχρι τον Αριαράθη Η', στη Μεγάλη Καππαδοκία καλλιιεργήθηκαν με ζήλο τα ελληνικά γράμματα και η φιλοσοφία, δίνοντας πρώτοι το παράδειγμα οι ίδιοι οι ηγεμόνες της. Ο δε Αριαράθης ΣΤ' είχε έρθει και στην Αθήνα. Οι ηγεμόνες της Ποντικής Καππαδοκίας συνετέλεσαν πολύ ώστε να καταστήσουν τη χώρα τους κέντρο του ελληνισμού. Όταν ένωσαν σε μια τη χώρα επέκτειναν το κράτος τους προς την Κριμαία, τον Καύκασο, την Κοιλίδα και τη Συρία.

Αργότερα ο Μιθριδάτης ΣΤ' ο Ευπάτωρ συγκρούστηκε με τη Ρώμη, με την οποία διεξήγαγε τρεις πολέμους (Μιθριδατικοί πόλεμοι). Σπουδαιότερος από αυτούς ήταν ο 1ος (88-85 π. Χ.), κατά τον οποίο νικήθηκε στη Χαιρώνεια από τον Σύλλα και υποχρεώθηκε με τη Συνθήκη της Δαρδάνου να πληρώσει μεγάλη πολεμική αποζημίωση και ο 3ος (74-65 π.Χ.), κατά τον οποίο με σύμμαχο το γαμπρό του Τιγράνη, βασιλέα των Αρμενίων, προσπάθησε να κατακτήσει τη Βιθυνία αλλά νικήθηκε αρχικά από τον Λούκουλλο και στη συνέχεια από τον Πομπήιο. Τότε κατέφυγε στην Κριμαία, όπου και δολοφονήθηκε.

Οι Ρωμαίοι τότε κατέλυσαν το Καππαδοκικό κράτος μεταβάλλοντας το σε ρωμαϊκή επαρχία. Το 70 π.Χ. επανίδρυσαν το κράτος της Καππαδοκίας υπό τον Αριοβαρζάνη. Όταν αυτός πέθανε χωρίς να αφήσει απογόνους, ο Μάρκος Αντώνιος έδωσε το θρόνο στον Καππαδόκη Αρχέλαο, λόγιο και συγγραφέα, τον οποίο και κάλεσε στη Ρώμη όπου και πέθανε το 17 μ.Χ., χωρίς διάδοχο. Τότε η Καππαδοκία χωρίστηκε σε 3 επαρχίες.

Χριστιανική εποχή

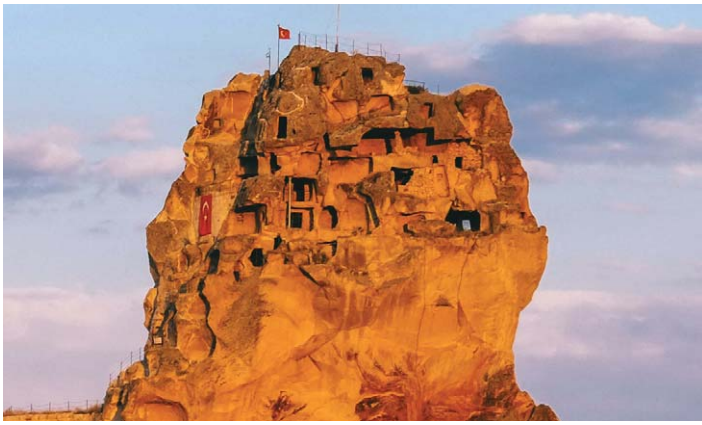
Κατά την περίοδο αυτή, Καππαδοκία νοείται πλέον μόνο η Μεγάλη Καππαδοκία ενώ εκείνη προς τον Πόντο έχει πλέον καθιερωθεί με το όνομα Πόντος. Πόλεις ονομαστές αυτή τη περίοδο είναι οι Αριαθάμια (στον ποταμό Σάρο), Τάβια (σημ. Γκιζγκάτ), Νύσσα, Μωκισσός (στον ποταμό Άλυ), Αραβισσός, Κοιλώνεια, Ηράκλεια και Ναζιανζός. Τον 1ο μ. Χ αιώνα, ο εξελληνισμός της περιοχής αυτής είναι πλήρης. Ακόμη και κάποιες εβραϊκές κοινότητες μιλούσαν και γράφουν ελληνικά. Αυτό βοήθησε τα μέγιστα στην εξάπλωση του Χριστιανισμού. Έτσι εδώ δημιουργούνται αξιόλογα κέντρα του χριστιανισμού όπως η Καισάρεια, η πρώτη σε ιεραρχία και κύρος μητρόπολη του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Τον 3ο -5ο αι. ακμάζουν η παιδεία και η φιλολογία. Εδώ διακρίνονται οι μεγάλοι πατέρες της Εκκλησίας Φερμελιανός ο Καισαρείας, Γρηγόριος Ναζιανζηνός και Γρηγόριος Νύσσης (αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου).

Ίδιως η δύναμη και η επιβολή που είχαν οι Μητροπολίτες της Καισαρείας ήταν τόσο που πρωτοστατούσαν σε κάθε πολιτική και θρησκευτική κίνηση. Σκοπός του κάθε Μητροπολίτη ήταν η προαγωγή των γραμμάτων και των ευαγών ιδρυμάτων με συνέπεια όλη η Καππαδοκία να γίνει γρήγορα κέντρο κάθε θρησκευτικής και εκπαιδευτικής δράσης, διατηρούμενο για αιώνες.

Επί Μεγάλου Κωνσταντίνου η Καππαδοκία ενώθηκε με τον Πόντο και αποτέλεσε μικρό κράτος υπό τον ανηψιό του Αννιβαλιανό. Αλλά επί των διαδόχων του Αννιβαλιανού έγινε πάλι επαρχία του Βυζαντίου, δεχόμενη επιδρομές από γύρω λαούς.

Οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου, διαπιστώνοντας τη σπουδαιότητα της χώρας για την αντιμετώπιση των Περσών και αργότερα των Αράβων και Τούρκων, την έκαναν μεγάλο στρατιωτικό κέντρο.

Στον Ταύρο και Αντίταυρο, κατασκεύασαν πολλά αμυντικά οχυρωματικά έργα, τα λεγόμενα Κλεισούρες, στα δε πεδινά συγκέντρωναν στρατό για προετοιμασία επιθέσεων. Στην Καππαδοκία συγκέντρωσε το στρατό του ο Ιουστινιανός κατά των Περσών και ο Ηράκλειος, όταν νίκησε τον Χοσρόη Β' (623). Τελικά όμως υπέκυψε κάτω από το βάρος των επαναλαμβανόμενων επιθέσεων των

Αράβων, οι οποίοι κατέλαβαν για μεγάλο χρονικό διάστημα τη χώρα πέραν του Αντιταύρου. Η Καππαδοκία ανακαταλήφθηκε από τη Βυζαντινή αυτοκρατορία τον 10ο π.Χ. αιώνα.

Τουρκική περίοδος

Στα τέλη του 11ου αι. την Καππαδοκία υπέταξαν οι Σελτζούκοι Τούρκοι και μετά τη διαίρεση της μεγάλης Σελτζουκικής αυτοκρατορίας απετέλεσε μέρος του κράτους του Ικονίου ή Σουλτανάτου του Ρουμ (Ρωμανία). Το 13ο αι. μετά τη διάλυση και αυτού του κράτους έγινε αυτόνομη χώρα κάτω από τη Δυναστεία Καραμάν εξ ου και το όνομα Καραμανία. Λίγο μετά την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης, το κράτος αυτό καταλύθηκε και η Καππαδοκία περιήλθε στους Οθωμανούς Τούρκους.

Μετά τη κατάληψη από τους Οθωμανούς και επειδή η χώρα δεν ήταν και τόσο εύφορη, άρχισε η μετανάστευση των χριστιανών με διεξόδους τρεις κυρίως δρόμους: ο προς τη Μερσίνη κι από κει στην Αλεξάνδρεια, ο προς την Κωνσταντινούπολη και τη Σμύρνη και ο τρίτος προς Αμισό. Με το χρόνο και με την ανάπτυξη της κοινωνίας στη Μικρά Ασία, άρχισε να δημιουργείται σειρά ακμαζουσών παροικιών κατά μήκος των παραπάνω οδών, από τις οποίες προήλθαν μεγαλέμποροι, τραπεζίτες, ακόμη και κυβερνητικοί υπάλληλοι, οι γνωστοί Καισερλήδες.

Έτσι το 19ο αιώνα άρχισε νέα ακμή του ελληνοχριστιανικού στοιχείου και των ελληνικών γραμμάτων στην Καππαδοκία, ιδίως από το 1870 που ανυψώθηκε στο μητροπολιτικό θρόνο της Καισαρείας ο πρώην Διευθυντής της Μεγάλης του Γένους Σχολής Ευστάθιος (Κηλεόβουλος). Αυτός συνετέλεσε στην ίδρυση Καππαδοκικής Αδελφότητας στην Κωνσταντινούπολη, για συλλογή χρημάτων και ίδρυση σχολείων. Το 1882, ο διαμένων στη Μασσαλία ομογενής Θεόδωρος Ροδοκανάκης έθετε στη διάθεση του Πατριαρχείου κατ'έτος 5000 φράγκα προς ίδρυση και συντήρηση Ιερατικής Σχολής, η οποία άρχισε να λειτουργεί το χειμώνα του 1882 στη Μονή Προδρόμου στο Ζιντζιντέρε της Καισαρείας και της οποίας ο δάσκαλος ήταν ο εξ Ανδρονικείου Σεραπίων Ιωάννου. Χάρην αυτής αργότερα φτιάχτηκε και οικοτροφείο στη Μονή. Το 1904, ο από Κωνσταντινούπολη ομογενής Καππαδόκης Συμεών Σιντόσογλου ανοικοδόμησε λαμπρό διδακτήριο όπου και λειτούργησε η Ιερατική Σχολή μέχρι το 1916-1917 οπότε κλείστηκε οριστικά από τους Τούρκους. Ο παραπάνω ομογενής είχε ιδρύσει και προικήσει δύο ακόμη ορφανοτροφεία (1 αρρένων και 1 θηλέων). Η κατά Καισάρεια Ιερατική Σχολή λειτούργησε επί 35 έτη με 100 μαθητές ετησίως.

Εκκλησιαστική Ιστορία

Μέχρι τη Δ' Οικουμενική σύνοδο (451), η Καππαδοκία αποτελούσε μία Εκκλησία υπό τον Μητροπολίτη και Πατριάρχη Καισαρείας, στον οποίο υπάγονταν και η Αρμενία. Στη συνέχεια, αφενός αποσπάστηκαν τα Τύανα και αποτέλεσαν Μητρόπολη, υπαχθείσα αργότερα στη Μητρόπολη Ικονίου, αφετέρου δε με απίφραση της Δ' Οικουμενικής Συνόδου στη Χαλκηδόνα, υπάχθηκε ο ανεξάρτητος θρόνος της Καισαρείας κάτω από τον Αρχιεπίσκοπο (μετέπειτα Πατριάρχη) της Κωνσταντινούπολης.

Από τότε και μέχρι σήμερα, ο Καισαρείας τάχθηκε Πρωτόθρονος υπό τον Οικουμενικό Θρόνο Μητροπολίτης, Υπέριμος των υπερ-

τίμων, προς διάκριση των άλλων που καλούνται απλώς Υπέριμοι.

Καππαδοκικά ιδιώματα

Καππαδοκικά ιδιώματα λέγονται μέχρι σήμερα ιδιώματα που χρησιμοποιούσαν οι κάτοικοι της περιοχής και πθυ είναι ένας κατακερματισμός ελληνικών λέξεων μέσα σε τουρκικά ιδιώματα.

Μεγάλη αναστάτωση είχε προκληθεί πριν δέκα χρόνια όταν κάποιοι τουρίστες Έλληνες και περαστικοί οδηγοί από την περιοχή της Καππαδοκίας δήλωναν επιστρέφοντας σε ιδιαίτερες κρατικές υπηρεσίες ότι άκουσαν κάποιους να μιλούν σπαστά «ελληνικά», συνδυάζοντας τους με αγνοούμενους της Κύπρου.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τοπική ώρα: Ίδια με την ώρα της Ελλάδας

Νόμισμα: Είναι η τουρκική λίρα (TL). Κυκλοφορούν χαρτονομίσματα των 1, 5, 10, 50, 100, 200, 500 ληρών. 1 Ευρώ = 5,7 λίρες (περίπου)

Συνάλλαγμα: Επιτρέπεται η απεριόριστη εισαγωγή της τουριστικής λίρας και η εξαγωγή της μέχρι 1.000 δολιάρια. Ξένο συνάλλαγμα μπορεί να εισαχθεί απεριόριστα και μπορεί να αλληλαχθεί σε όλες τις τράπεζες και τα ξενοδοχεία. Δεκτές είναι οι πιστωτικές κάρτες.

Ώρες λειτουργίας: Οι τράπεζες και οι υπηρεσίες λειτουργούν από Δευτέρα έως Παρασκευή από τις 8:30 έως τις 12:00 και από τις 13:00 έως Σάββατο από τις 08:00 έως τις 18:00. Τα μεγάλα καταστήματα είναι ανοιχτά τις εργάσιμες μέρες από τις 09:00 έως τις 19:00, τα μικρομάγαζα περισσότερο.

Ηλεκτρικό ρεύμα: Εναλλασσόμενο 220 Volt.

Φιλοδώρηματα: Στα ξενοδοχεία και στα καλὰ εστιατόρια προστίθεται ένα 15% στο λογαριασμό. Στον τομέα παροχής υπηρεσιών περιμένει κανείς παραπάνω.

Σε μεγάλα ποσά δίνουμε 10%, ενώ σε μικρότερα γίνεται απλόχερη στρογγυλοποίηση. Το πολύ μικρό φιλοδώρημα μπορεί να επιδράσει προσβλητικά.

Φωτογράφιση: Ο ισλαμισμός απαγορεύει την απεικόνιση του ανθρώπου και γι αυτό οι πιστοί Μουσουλμάνοι δεν θέλουν να φωτογραφίζονται.

Γυναίκες με φερετζε δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να φωτογραφίζονται. Πρέπει να ρωτήσετε για την άδεια, πριν φωτογραφίσετε.

Ιατρικά περίθαλψη: Τα διεθνή ξενοδοχεία διαθέτουν ιατρό, που στα τουρκικά ονομάζεται Hekim ή doctor, ο οδοντίατρος distabibi, τα φαρμακεία eczane.

Τουαλέτες: Στα τουρκικά ονομάζεται uvalet ή hela. Οι τουαλέτες γυναικών Kadin ή Bayan, των ανδρών Erkek ή Bay.

Γλώσσα: Τα καθομιλούμενα τουρκικά ανήκουν στην οικογένεια των τουρκικών γλωσσών, που μιλούν οι διάφοροι πληθυσμοί της Ανατολίας και της Κεντρικής Ασίας. Τα σημερινά τουρκικά προέρχονται από τα Οθωμανικά τουρκικά, το λεξιλόγιο και η γραμματική των οποίων έχουν δεχθεί ισχυρή επιρροή από τα αραβικά και τα Περσικά. Το 1928 αντικαταστάθηκαν τα αραβικά γράμματα από τα Λατινικά. Η Αραβική γραφή συνασπάται ακόμη μόνο στα τζαμιά.

Στα ξενοδοχεία της Κωνσταντινούπολης και στα αξιοθέατα ντόπιοι ομιλούν ελληνικά, αγγλικά γερμανικά.